

5 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

F 16c 19/49
F 16c 19/49
Urzedu Patentow
Polskiej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3626.

Aktiebolaget Svenska Kullagerfabriken
(Göteborg, Szwecja).

Kl. 47 b 12.

47 b, 19/49

Łożysko wałkowe.

Zgłoszono 27 marca 1920 r.

Udzielono 5 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 15 lutego 1919 r. (Szwecja).

Niniejszy wynalazek dotyczy łożyska wałkowego, o wałkach krażkowatych, w którym jeden z pierścieni obiegowych jest zaopatrzony w kołnierz ustawny. Kołnierz ten służy do zapobiegania przesuwaniu się wałków w kierunku ich osi i równocześnie służy jako prowadnica dla wałków, tak, że one nie mogą ustawić się ukośnie. Wynalazek wyróżnia się przytem głównie tem, że powierzchnia kołnierza, do której przylegają wałki i powierzchnie wałków, stykające się z kołnierzem, są utworzone w ten sposób, że styk tych powierzchni następuje przynajmniej w dwóch punktach, leżących jeden za drugim, w kierunku toczenia się wałków. Wskutek tego wałki zostają zabezpieczone od ukośnego ustawiania się.

Dołączone rysunki przedstawiają na fig.

1 — 12 dwanaście rozmaitych przykładów ustroju łożyska podług wynalazku; wszystkie figury są przekrojami przez oś łożyska.

W przykładach, przedstawionych na fig. 1 — 10, pierścienie obiegowe są zaopatrzone w zwykłe kołnierze ustawne po jednym względnie po 2 (dla łożysk 2-rzędowych) na pierścieniu. Kołnierze te mają z jednej strony lub z obydwóch stron (w 2-rzędowych łożyskach z kołnierzem między obydwoma rzędami wałków) kulistą powierzchnię podporową, do której przylega odpowiednia powierzchnia kulista na sterku każdego wałka, tak, że styk następuje wzdłuż powierzchni o pewnej rozciągłości w kierunku toczenia się wałków. Zresztą wszystkie te ustroje odróżniają się od siebie tylko umieszczeniem i wykonaniem kołnierza. Według fig.

1, kołnierz 1 jest umieszczony na wewnętrznym pierścieniu 3 i tworzy z nim jednolitą całość. Posiada on powierzchnię kulistą 3, do której przylega także powierzchnia 5 na storcu wałka 4 przy grubszym jego końcu. Według fig. 2 kołnierz 6 jest również na wewnętrznym pierścieniu 7, wałek 8 posiada jednak osobny łebek 9, na którym znajduje się powierzchnia kulista 10, przylegająca do kołnierza. Fig. 3 przedstawia dwurzędowe łożysko z kołnierzem 12, umieszczonym na wewnętrznym pierścieniu 11 i wspólnym dla obu rzędów wałków, a w tym celu zaopatrzonym z każdej strony w podporową powierzchnię kulistą. Fig. 4 przedstawia łożysko z podobnym kołnierzem 13, umieszczonym jednak na zewnętrznym pierścieniu 14. Według fig. 5, pierścień zewnętrzny 15 jest zaopatrzony w osobne kołnierze 16, względnie 17, dla każdego rzędu wałków; to samo mamy w łożysku według fig. 6, łożysko to jednak ma dzielony pierścień wewnętrzny, aby uniknąć w kołnierzu otworów dla wkładania wałków. W ustrojach według fig. 7 i 8 stosuje się, podobnie jak na fig. 4, wspólny kołnierz 18 dla obu rzędów wałków, nie tworzy on jednak w tym wypadku całości z pierścieniem zewnętrznym, lecz jest wstawiony pomiędzy dwie części złożonego pierścienia zewnętrznego. łożysko według fig. 9 różni się od łożyska, przedstawionego na fig. 5, tylko tem, że oba kołnierze 19 i 20 tworzą odrębne części pierścienia zewnętrznego, zaś łożysko według fig. 10 nie różni się pod względem umieszczenia wspólnego kołnierza 21 od łożyska, przedstawionego na fig. 4.

Na fig. 11 kołnierz 22 tworzy całość z pierścieniem wewnętrznym 23 i posiada stożkową powierzchnię podporową 24, do której przylega kulista powierzchnia 26 na storcu grubszego końca wałka 25. Powierzchnie 24 i 26 stykają się więc w tym razie wzdłuż linii, posiadającej pewną roz-

ciągłość w kierunku toczenia się, to znaczy w kierunku stycznej, tak, że tutaj także osiąga się zamierzone prowadzenie wałków.

Na fig. 12 wreszcie wałek 27 posiada na storcu przy grubszym końcu powierzchnię płaską o krawędziach zaokrąglonych i opiera się tym storcem o stożkową powierzchnię kołnierza 28, tak, że styk następuje w dwóch punktach, leżących jeden za drugim, w kierunku toczenia się, z których jeden znajduje się na przedniej, drugi zaś na tylnej części krawędzi powierzchni storcowej.

Ustroje te, przedstawione na fig. 11 i 12, można naturalnie odmieniać pod względem umieszczenia kołnierza w podobny sposób, jak to wskazują fig. 2 — 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. łożysko wałkowe z kołnierzem ustawnym, na jednym z pierścieni obiegowych, zapobiegającym przesunięciu się wałków w kierunku ich osi, znamienne tem, że powierzchnia kołnierza, do której przylegają storcy wałków i powierzchnie tych storców, przylegające do kołnierza, są tak utworzone, że styk tych powierzchni następuje przynajmniej w dwóch punktach, leżących jeden za drugim, w kierunku toczenia się, wskutek czego zabezpiecza się wałki od skośnego ustawienia się.

2. łożysko wałkowe według zastrz. 1, znamienne tem, że kołnierz ustawny jest zaopatrzony w kulistą powierzchnię podporową, do której przylega odpowiednia powierzchnia kulista storca każdego wałka, tak, że styk między obiema powierzchniami następuje wzdłuż pewnej powierzchni (fig. 1 — 10).

3. łożysko wałkowe według zastrz. 1, znamienne tem, że kołnierz ustawny jest zaopatrzony w stożkową powierzchnię przyłgową, do której przylega kulista powierzchnia storca każdego wałka, tak, że styk między obiema powierzchniami nastę-

puje wzdłuż linii, mającej pewną rozciągłość w kierunku toczenia się.

4. Łożysko wałkowe według zastrz. 1, znamienne tem, że kołnierz ustawny jest zaopatrzony w stożkową powierzchnię podporową, do której przylega płaska powierzchnia storca każdego wałka o zaokrąglonych krawędziach tak, że styk między

obiema powierzchniami następuje w dwóch punktach, leżących jeden za drugim, licząc w kierunku toczenia się.

Aktiebolaget Svenska

Kullagerfabriken.

Zastępca: A. Bolland,

rzecznik patentowy.

Fig. 1.

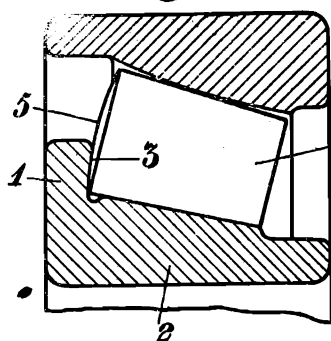

Fig. 2.

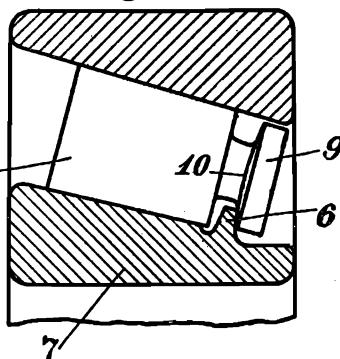

Fig. 3.

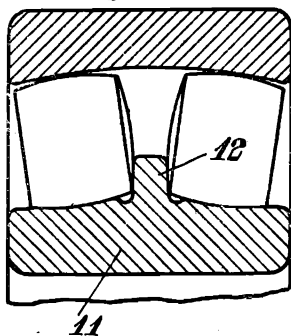

Fig. 4.

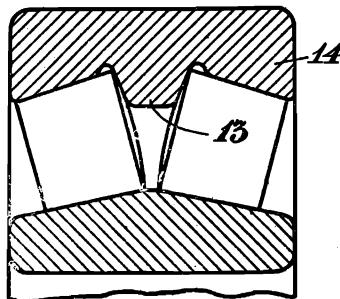

Fig. 5.

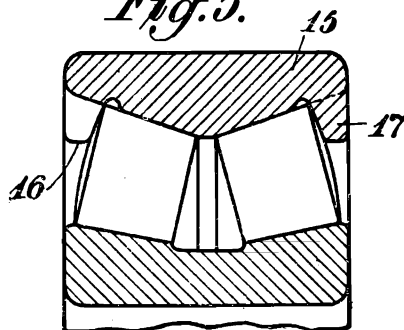

Fig. 6.

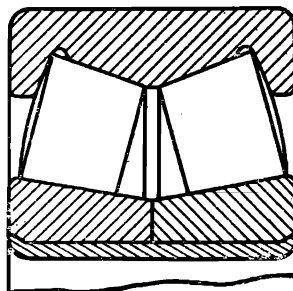

Fig. 7.

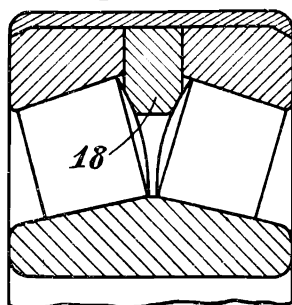

Fig. 8.

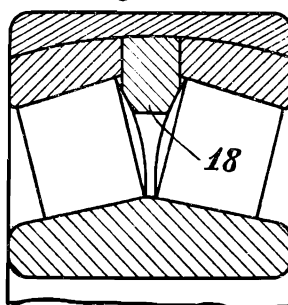

Fig. 9.

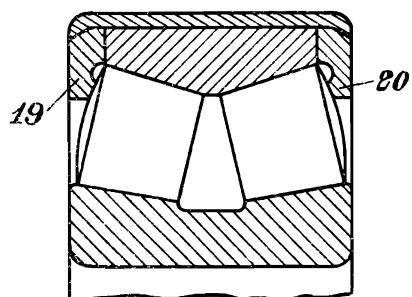

Fig. 10.

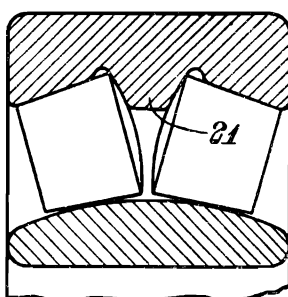

Fig. 11.

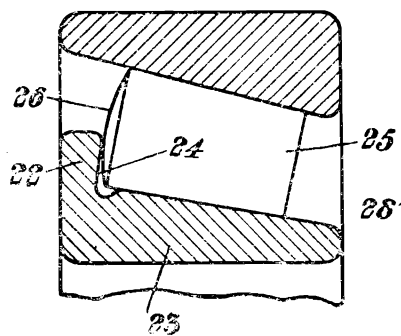

Fig. 12.

